16 de setembre: Sants Corneli, papa, i Cebrià, bisbe, màrtirs

Text de l'Evangeli (*Jn* 17,11b-19): En aquell temps, Jesús va alçar els ulls al cel i digué: «Pare sant, guarda'ls en el teu nom, els que m'has donat, perquè siguin u com ho som nosaltres. Mentre era amb ells, jo els guardava en el teu nom, els que tu m'has donat. He vetllat per ells i no se n'ha perdut ni un de sol, fora del qui s'havia de perdre, perquè es complís el que diu l'Escriptura.

»Però ara vinc a tu, i mentre encara sóc al món dic tot això, perquè ells tinguin també la meva joia, una joia completa. Jo els he confiat la teva paraula, però ara el món els odia, perquè no són del món, com jo tampoc no en sóc. No et demano que els treguis del món, sinó que els preservis del Maligne. Ells no són del món, com jo tampoc no en sóc. Consagra'ls en la veritat, que és la teva paraula. Tal com tu m'has enviat al món, jo també els hi he enviat. Jo em consagro a mi mateix per ells, perquè ells també siguin consagrats en la veritat».

«Perquè siguin u com ho som nosaltres»

Mn. Josep Mª MANRESA Lamarca
(Valldoreix, Barcelona, Espanya)

Avui celebrem la memòria de dos màrtirs molt importants de l'Església del segle III. Tot i que van patir el martiri en llocs i anys diversos, llur festa se celebra unida perquè junts van treballar per la unitat de l'Església, qüestió per la qual Jesucrist havia intercedit: «Pare sant, guarda'ls en el teu nom (...) perquè siguin u com ho som nosaltres» (Jn 17,11).

Corneli va ser ordenat bisbe de Roma l'any 251, després d'un temps de forta persecució per als cristians. Destacava per la seva humilitat, prudència i bondat. El seu pontificat quedà marcat, sobretot, per la resolució del problema dels "lapsi" (els qui havien negat la fe durant les persecucions): davant del rigorisme del cismàtic Novacià, l'Església proposà la misericòrdia que acull el pecador. Aquest pontificat, però, durà poc: al segon any, Corneli és empresonat per l'Emperador i desterrat a Civitavecchia, on morirà l'any següent. El seu cos fou portat a Roma i sepultat a les catacumbes de sant Calixte.

Cebrià nasqué a Cartago cap a l'any 200, de família pagana. Mogut per l'exemple i les paraules de veritat

d'un sant sacerdot anomenat Cecili, es convertí al Crist, es féu batejar i emprà tots els seus béns a socórrer els pobres. Poc temps després, va ser ordenat prevere i, l'any 248, va ser escollit bisbe de la seva ciutat. En temps molt difícils va governar amb saviesa la seva Església africana i va treballar molt per la unitat de l'Església. Les "Actes del seu martiri" conserven admirablement documentat el procés judicial, amb la seva confessió pacífica i valenta, així com el seu martiri, perdonant i donant al botxí que el decapitava 25 monedes d'or...

Demanem a Déu nostre Senyor, que va posar al capdavant de l'Església a sant Corneli i a sant Cebrià, com a pastors entregats i màrtirs valents, que, per llur intercessió, ens concedeixi de ser enfortits en la fe i en la constància, i de treballar sense defallir per la unitat de l'Església.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Convé a la nostra consciència posar tots els mitjans perquè ningú es perdi de l'Església per la nostra culpa» (Sant Corneli)

- «Sant Cebrià se situa en els orígens de la fecunda tradició teològico-espiritual que veu en el "cor" el lloc privilegiat de la pregària: el cor és el més íntim de l'home, és el lloc on habita Déu» (Benet XVI)

- «'Creure' és un acte eclesial. La fe de l'Església precedeix, engendra, porta i alimenta la nostra fe. L'Església és la Mare de tots els creients. 'Ningú no pot tenir Déu per Pare, si no té l'Església per Mare' (Sant Cebrià)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 181)